กรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวงที่เป็นศูนย์กลางความเจริญของประเทศ ทำให้ประชากร จากชนบทอพยพมาอยู่อาศัยเป็นจำนวนมาก ประชากรส่วนใหญ่ได้มาอยู่อาศัยในลักษณะบุก รุกพื้นที่สาธารณะ ซึ่งทางราชการมองว่าผู้บุกรุกมีลักษณะการอยู่อาศัยที่ทำให้บ้านเมืองสกปรก ชาดความเป็นระเบียบ มองดูไม่สวยงาม ทางราชการจึงต้องการขับไล่ แต่ในทางปฏิบัติผู้บุกรุก มีความจำเป็นต้องอยู่อาศัยในพื้นที่ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษารูปแบบการพัฒนาที่อยู่อาศัย ของซุมชนบุกรุกพื้นที่สาธารณะ ผู้วิจัยได้เลือกชุมชนเพชรคลองจั่นเป็นกรณีศึกษา โดยการ ศึกษามีวัตถุประสงค์ คือ ศึกษาลักษณะการครอบครองที่ดิน สภาพทางกายภาพ เศรษฐกิจ สังคม ที่มีผลต่อการอยู่อาศัยของกลุ่มผู้บุกรุกที่ดินในกรุงเทพมหานคร ศึกษาความคิดเห็นและ ความต้องการ รูปแบบการอยู่อาศัยของผู้อยู่อาศัยในซุมชนเพชรคลองจั่น ศึกษาแนวทางการ พัฒนาซุมชนโดยการช่วยเหลือตนเอง ในด้านการปรับปรุงที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมของชุม ชน และเสนอแนะรูปแบบการอยู่อาศัยของซุมชนเพชรคลองจั่น ให้สอดคล้องกับสภาพทางกาย ภาพ เศรษฐกิจ สังคม ตลอดจนความต้องการของผู้อยู่อาศัยในซุมชน

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวความคิดการเลือกที่ตั้งที่พักอาศัย แนวความคิด การเป็นชุมชนบุกรุก การไล้รื้อชุมชนแออัดและแนวทางแก้ไขปัญหา หลักการพัฒนาชุมชน ทฤษฎีการช่วยเหลือตนเองในที่อยู่อาศัย วิธีการที่ใช้กับโปรแกรมที่อยู่อาศัยแบบช่วยเหลือตนเอง โดยให้องค์กรต่างๆเข้ามามีส่วนร่วม จากนั้นนำมาทำเครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ การสำรวจภาคสนาม และสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเป็นรายบุคคล เพื่อ ให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับชุมชนในด้านต่างๆอย่างละเอียด นอกจากนี้ได้นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรม SPSS for Window ประกอบการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งงานวิจัยจะเน้นการวิจัยเชิง คุณภาพ

T138989

ผลจากการศึกษา พบว่า ลักษณะทางกายภาพมีผลต่อการอยู่อาศัยในด้านต่างๆ คือ การ ไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่คิน มีผลต่อการอยู่อาศัยของชุมชนบุกรุกในด้านความรู้สึกไม่มั่นคงในการอยู่ อาศัย การไม่กล้าปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพราะเกรงว่าจะโคนไล่รื้อที่อยู่อาศัย ทำให้รู้สึกไม่พึงพอใจ ในที่อยู่อาศัยและสภาพแวคล้อม การที่ผู้อยู่อาศัยในชุมชนเป็นเจ้าของบ้าน(ในชุมชนบุกรุกที่ไม่มี บ้านเช่า) ทำให้มีความรู้สึกในการมีส่วนร่วมหวงแหนชุมชนที่ตนอยู่อาศัย มีความกระคือรือรัน ในการทำกิจกรรมต่างๆ นอกจากนี้เส้นทางสัญจรภายในชุมชนที่มีเส้นทางที่เชื่อมติคต่อกันได้ สะควก มีผลต่อการทำให้ผู้อยู่อาศัยภายในชุมชนมีปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้น

ความต้องการรูปแบบในการอยู่อาศัย พบว่า ผู้อยู่อาศัยส่วนใหญ่ต้องการอยู่อาศัยในพื้นที่ เคิมไม่ต้องการรื้อย้ายที่อยู่อาศัยไปยังพื้นที่อื่น โดยขอเช่าพื้นที่ทางราชการในการอยู่อาศัยให้มี ความถูกต้องในระดับหนึ่ง

สำหรับแนวทางการพัฒนาชุมชนบุกรุกพื้นที่สาธารณะ สามารถสรุปได้ว่า ชุมชนบุกรุก นอกจากจะต้องมีแนวทางในการพัฒนาชุมชนอย่างเป็นระบบและมีเป้าหมายในการปรับปรุงที่อยู่ อาศัยและสภาพแวคล้อมที่ชัดเจนแล้ว จะต้องมืองค์ประกอบที่สำคัญ คือ ประการแรก การที่ผู้อยู่ อาศัยในชุมชนให้ความสำคัญกับแนวนโยบายในการพัฒนาชุมชน และพร้อมที่จะปฏิบัติ(การมี ส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆของชุมชน) ตามแนวทางที่คณะกรรมการชุมชนและผู้อยู่อาศัย ในชุมชนได้ร่วมกันกำหนดขึ้นมา ประการที่สอง องค์กรอิสระที่ได้เข้ามาช่วยเหลือชุมชนมีบท บาทที่สำคัญในการสนับสนุนส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาด้านต่างๆ เช่น การให้ความรู้ในการ บริหารจัดการชุมชน สนับสนุนด้านงบประมาณฯลฯ ประการที่สาม การที่ชุมชนบุกรุกต่างๆ ได้รวมตัวกันเป็นพันธมิตร เพื่อเสนอแนวความคิดและความต้องการของชุมชนบุกรุก จึงทำให้ มีพลังในการเรียกร้องต่อรองข้อเสนอต่างๆต่อหน่วยงานของรัฐมากกว่าชุมชนใดชุมชนหนึ่งจะ กระทำเพียงลำพัง

การวิจัยนี้จึงเสนอแนะว่า ในกรณีที่คินของรัฐถูกบุกรุกและรัฐยังไม่มีความจำเป็นต้องใช้ ประโยชน์ในที่คิน และผู้บุกรุกต้องการเช่าพื้นที่เพื่อการอยู่อาศัย รัฐควรเปิดโอกาสให้ผู้บุกรุก เช่าพื้นที่ตามความเหมาะสม ในส่วนของชุมชนบุกรุกพื้นที่สาธารณะ ลักษณะการอยู่อาศัยควร ช่วยกันคูแลไม่ให้ส่งผลกระทบต่อสภาพแวคล้อม เช่น ความสะอาคบริเวณที่อยู่อาศัย การรักษา ความสะอาคกลอง และการพยายามไม่รุกล้ำไปสร้างที่อยู่อาศัยในคูคลองซึ่งจะขวางกั้นการ ระบายน้ำ

Bangkok, a metropolitan of Thailand and a center of the country's civilization, attracts people from upcountry to migrate into the town. A large number of immigrants living in Bangkok are squatters. The government sees this group of people as a cause of unclean lives and wants to expel them. But in practice, the squatters have their own necessities in life and need to stay where they usually live. Using Petchklongchan community as a case study, the researcher intends to study patterns of shelter development of the squatters. The study aims to investigate the way to control land holdings, and to study the metropolitan physical, economic, and social aspects, which affect the living conditions of the squatters in communities. This thesis also strives to investigate the community's needs for housing and the mean to improve the living conditions and to solve the physical, environmental, economic, and social problems.

The study bases its framework on thought such as housing preference squatter settlement, slums demolition and its possible resolutions by means of development, self-help housing. Although the study focuses on qualitative method, it uses questionnaires survey, indepth interview, and field observation to obtain relevant data. Questionnaires are analyzed using SPSS for Window program.

The study bases its frame work on though such as homing preference squatter settlement, slums demolition and its possible resolution

The study reveals that the major condition that affects resident's wellbeing has been the lack of tenure, which prevents them from improving their housing conditions, and makes their living condition unsatisfactory. A secured tenure ensures their participation in the community affairs and their enthusiasm in accomplishing the neighborhoods activities. Besides, the community walkways facilitates its member's interaction.

The study finds that the majority of dwellers want to live in the present sites, with out any intention to move out. They are willing to pay rent to legalize their settlements.

The study concludes that the squatter community should have a systematic approach for their community development together with a clear objective. Other factors includes: First, the community members must be motivated to act in accordance with the committee's direction. Second, non-governmental organizations must play an important role in assisting and supporting the communities on its management and administration, together with financial support. Third, an alliance of squatter communities could appeal their collective demand to their respective local government agencies to strengthen their negotiating power.

This research suggests that when the unused public land is invaded, the owner agency should give the squatter an opportunity to rent the land as appropriate. Squatters on the other hand, must take pre-caution not to temper with the environmental conditions by keeping the dwelling sites and canals clean, and not to build their housing into the canals, which will block the drainage along the canals.